

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den 4. februar 2014 — Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG mod Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Sag C-52/14)

(2014/C 142/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den kompetente myndighed i henhold til artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95 ⁽¹⁾ for så vidt angår afbrydelsen af forældelsen den myndighed, som er kompetent for undersøgelses- eller retsforfølgningshandlingen, uanset om den har bevilget de finansielle midler? Skal undersøgelses- eller retsforfølgningshandlingen være rettet mod pålæggelse af en forvaltningsretlig foranstaltning eller sanktion?
- 2) Kan »den pågældende« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95, også være en ansat i en virksomhed, som er blevet afhørt som vidne?
- 3) Skal det i forbindelse med »enhver handling fra den kompetente myndigheds side, som den pågældende gøres bekendt med, og som vedrører undersøgelse eller retsforfølgning af uregelmæssigheden« (artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95) i alle tilfælde dreje sig om konkrete fejl i forbindelse med registreringen af sukkerproduktionen (sagskomplekser) fra sukkerproducentens side, som normalt først antages at foreligge eller konstateres i forbindelse med en regelmæssig gennemført markedsordningskontrol? Kan en afsluttende rapport, som afslutter kontrollen eller vurderer kontrolresultatet, og hvori der ikke stilles yderligere spørgsmål til bestemte sagskomplekser, være en »undersøgelsehandling«, som den pågældende er gjort bekendt med?
- 4) Forudsætter elementet »gentagne uregelmæssigheder« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95, at de handlinger eller undladelser, der vurderes som uregelmæssigheder, står i en tæt tidsmæssig sammenhæng, for at de kan vurderes som »gentagelse«? I bekræftende fald: Går denne tætte tidsmæssige sammenhæng bl.a. tabt, hvis uregelmæssigheden i forbindelse med registrering af en sukkermængde kun forekommer en gang inden for et sukkerproduktionsår og derefter først gentages i et følgende eller et senere sukkerproduktionsår?
- 5) Kan elementet gentagelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95 ophøre ved, at den kompetente myndighed, som har kendskab til sagens kompleksitet, ikke har kontrolleret virksomheden eller ikke har kontrolleret den regelmæssigt eller omhyggeligt?
- 6) Hvornår begynder den dobbelte forældelsesfrist på otte år i henhold til artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95 at løbe i forbindelse med vedvarende eller gentagne uregelmæssigheder? Begynder denne forældelsesfrist at løbe ved ophøret af enhver handling, der må betragtes som uregelmæssighed (forordningens artikel 3, stk. 1, første afsnit), eller ved ophøret af den sidste gentagne handling (forordningens artikel 3, stk. 1, andet afsnit)?
- 7) Kan den dobbelte forældelsesfrist på otte år i henhold til artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95 afbrydes af den kompetente myndigheds undersøgelses- eller retsforfølgningshandlinger?
- 8) Skal de forældelsesfrister, der skal beregnes i henhold til bestemmelsen i artikel 3, stk. 1, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95, beregnes særskilt for hvert enkelt sagskompleks (uregelmæssighed) i tilfælde, hvor forskellige sagskomplekser indgår i udmålingen af støtten?
- 9) Er det med henblik på den dobbelte forældelsesfrist i henhold til artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit, i forordning (EF, EURATOM) nr. 2988/95 afgørende, om myndigheden havde kendskab til uregelmæssigheden?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1).